യാത്രക്കിടയിൽ – ഭാഗം ഒന്ന്

നെടുമ്പാശേരി വിമാനത്താവളത്തിൽ ഒന്നരക്കത്തെ ഫ്ളൈറ്റിന് ബോംബെയിൽ നിന്ന് വന്നിറങ്ങിയിട്ട് അരമണിക്കൂറായി. കൺവേയർ ബെൽറ്റിലുള്ള സകല പെട്ടിയും തീർന്നു. ബിജുവിന്റെ ഒരു ബാഗ് മാത്രം ക ില്ല. എയർലൈൻ ഓഫീസിൽ ചെന്ന് പരാതിപ്പെട്ടപ്പോൾ പറഞ്ഞത്, അഞ്ചരക്കത്തേ അടുത്ത ഫ്ളൈറ്റിന് നോക്കാനാണ്. എന്തു ചെയ്യാനാണ്. അവിടെ ഇരിക്കുന്നവർക്കൊരു കുലുക്കവുമില്ല. പെട്ടികൾ സുരക്ഷിതമായി എത്തിക്കുക എന്നതൊന്നും അവരുടെ പണിയിൽ പെട്ടതല്ലല്ലോ. മുടിഞ്ഞ ഇൻഡ്യൻ ബ്യൂറോക്രസി എന്നു ശപിച്ചുകൊ ് ബിജു കിട്ടിയ പെട്ടികളും കൊ ് പുറത്തിറങ്ങി. അനിയൻ വ ിയുമായി വന്നു നിൽപ്പു ായിരുന്നു സ്വീകരിക്കാൻ.

''ഗുഡ് മോർണിംഗ് സായിപ്പേ. എങ്ങനെയു ായിരുന്നു യാത്ര.'' ജോജോ ചോദിച്ചു.

''ഒരു ബാഗ് വന്നില്ലടാ.''

''അപ്പോളെന്താ ചെയ്ക.''

''അടുത്ത ഫ്ളൈറ്റിന് വരുമോ എന്നു നോക്കാം.''

''അതൊത്തിരി താമസിക്കുമല്ലോ. നാളെ വന്നെടുത്താലോ.''

''അതിനായി നാളെ ഇറങ്ങ േ . നീ ഒരു കാര്യം ചെയ്യ്. ഈ പെട്ടികളെല്ലാം കൊ ് പൊക്കോ. ഞാൻ ആ ബാഗും കൊ ് ബസ്സിന് വന്നേക്കാം.''

''അല്ലാ. അമേരിക്കയിൽ ചെന്ന് ഒരു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോളേ നാട്ടിലേ രീതി മറന്നോ സായിപ്പേ. അഞ്ചുമണികഴിഞ്ഞ് കട്ടപ്പനക്കെവിടാ ബസ്സ്.''

''എനിക്ക് കോട്ടയത്ത് എന്റെ ഒരു കൂട്ടുകാരന്റെ വീട്ടിൽ ഒരു പാക്കറ്റ് എത്തിക്കാനു ്. അവിടെ രാത്രി തങ്ങി രാവിലെ ബസിന് വന്നേക്കാം.''

‘‘ചേട്ടനൊരു കാര്യം ചെയ്യ്. വ ി എടുത്തോ. ഞാൻ ഇപ്പം ബസ്സിനങ്ങു പോയേക്കാം. അതോ സായിപ്പിന് കേരളത്തിലൊന്നും വ ി ഓടിക്കാൻ അറിയത്തില്ലയോ.’’

‘‘ഒരു കൊല്ലം കൊ ാന്നും മറന്നിട്ടില്ലടാ. എന്നാൽ അങ്ങനേയാകട്ടെ. രാത്രി കോട്ടയത്തു തങ്ങാതെ നേരേ വീട്ടിലെത്തുകയും ചെയ്യാം.’’

‘‘എന്നാ അങ്ങനെ’’ എന്നും പറഞ്ഞ് ജോജോ വ ിയുടെ താക്കോലും ഏപ്പിച്ചു ബസ്സ് സ്റ്റാൻഡിലേക്കുള്ള ഓട്ടോയിൽ കയറി.

ബിജു വാച്ചിൽ നോക്കി. ഇനിയും കിടക്കുന്നു മൂന്നാലു മണിക്കുറു കൂടി. അമേരിക്കയിൽ പാതിരാത്രിയായി. ഉറക്കം വര സമയമായി. അതും പതിനെട്ടു മണിക്കുറിന്റെ യാത്രയല്ലെ. ഒരു കൂട്ടുകാരൻ പറഞ്ഞുതന്ന ഐഡിയാ നല്ലതായിരുന്നു. വിമാനത്തേൽ കയറിയപ്പോളേ ഒരു ഉറക്കഗുളിക എടുത്തു ഒറ്റ ഉറക്കമുറങ്ങി. അതുകൊ ് ഇപ്പോൾ ക്ഷീണമൊന്നും തോന്നുന്നില്ല. ഏതായാലും ഒരു കാപ്പി കുടിച്ചേക്കാം നാടൻ കാപ്പി കുടിച്ചിട്ട് കൊല്ലം ഒന്നാകുന്നു. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം ഈ സമയത്ത് യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഓഫ് ടെക്സാസിൽ കംപ്യൂട്ടർ സയൻസ് പഠിക്കാൻ അസിസ്റ്റന്റ്ഷിപ്പുമായി വിമാനം കയറിയതാണ്. ഒരു കൊല്ലം ഈ നാടിനുവേ ി ഒത്തിരി കൊതിച്ചു പക്ഷേ ഇവിടെ എത്തിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എല്ലാം പഴയതുപോലെ തോന്നുന്നു. മാറ്റം എന്തെങ്കിലും ഉ ങ്കിൽ അത് തനിക്കുമാത്രം.

അഞ്ചരക്കത്തേ ഫ്ളൈറ്റ് വന്നപ്പോളെ ബിജു കൺവേയർ ബെൽറ്റിനടുത്ത് സ്ഥാനം പിടിച്ചു. ബാഗ് വന്നാലുടൻ സ്ഥലം വിടാമല്ലോ. ഈ ഫ്ളൈറ്റ് നിറയേ ഗൾഫ്കാരാണെന്ന് തോന്നുന്നു. വലിയ വലിയ പെട്ടികളുടെ ഒഴുക്കു തുടങ്ങിപ്പോൾ ആൾക്കുട്ടം തിക്കിക്കയറി. ബിജുവിന് തൊട്ടടുത്ത് നിന്നത് ര ് പെണ്ണുങ്ങളായിരുന്നു. സ്വർണ്ണ മാലകളും വളകളും ഇഷ്ടം പോലെ. ഗൾഫ് റിട്ടേൺ നേഴ്സുമാരായിരിക്കണം. ഇവരേ ബോംബെയിൽ കസ്റ്റംസ്കാര് നല്ലപോലെ പിഴിഞ്ഞുകാണണം. അപ്പോഴേക്കും അതാ അവളിൽ ഒരുത്തിയുടെ ബ്രമ്മാ ൻ ഒരു പെട്ടി വരുന്നു. അവളുമാര് ര ു പേരും പിടിച്ചിട്ട് ഇറക്കിമാറ്റാൻ പറ്റുന്നില്ല. അടുത്തുനിൽക്കുന്ന ആൺതടി സഹായിച്ചില്ലെങ്കിൽ മോശമല്ലെ. അതുകൊ ് പെട്ടി ബിജു എടുത്തിറക്കിക്കൊടുത്തു.

‘‘താങ്ക്യൂ.’’ അവർ ര ു പേരും ഒരേ സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു.

‘‘യൂ ആർ വെൽക്കം.’’ തിരിഞ്ഞു പോലും നോക്കാതെ ബിജു പറഞ്ഞു.

‘‘എന്നാലിതിനും കുടി ഒന്നു സഹായിക്കാമോ.’’ എന്ന് അതിലൊരു സ്വരം. വേറൊരു വലിയ പെട്ടിയിലിതാ അവൾ കയറി പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. അതും ഇറക്കിയിട്ട് ബിജു ഇതാരാണ് തന്റെ നടുവൊടിക്കുന്നത് എന്നറിയാനായി തിരിഞ്ഞു നോക്കി. ര ു തങ്കക്കുടം പോലത്തേ സുന്ദരിക്കോതകൾ. സൽവാർ കുർത്തായാണ് ര ിന്റേം വേഷം. ബിജു അവരെ നോക്കിയപ്പോൾ അവർക്കൊരു ചമ്മല്.

‘‘ഇനീം ഉ ോ.’’ ബിജു ചോദിച്ചു.

‘‘രെ   ണ്ണം കുടി.’’ വിഷമത്തോടെ ഒരുത്തി പറഞ്ഞു.

‘‘വിട്ടിൽ വരുമ്പോൾ എല്ലാവർക്കും എന്തെങ്കിലും കൊടുക്കേ   .’’ മറ്റവൾ പറഞ്ഞു.

ബിജു ഒന്നും മി   ിയില്ല. അടുത്ത പെട്ടി രെ   ണ്ണം കൂടി എടുത്തു വെച്ചപ്പോഴേക്കും വിയർപ്പ് പൊടിഞ്ഞു.

‘‘ഒത്തിരി ഉപകാരം. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ നീങ്ങട്ടേ.’’ എന്നും പറഞ്ഞവർ നടന്നു. അപ്പോഴേക്കും ബിജു തന്റെ ബാഗ് ക   ു. രക്ഷപെട്ടുപോയി. ബാഗും എടുത്ത് ബിജു പുറത്തിറങ്ങിയപ്പോൾ മുമ്പു ക   പാർട്ടികൾ ഉന്തുവ   ിയിൽ പെട്ടികളുമായി അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും നോക്കി നിൽക്കുന്നു.

‘‘എന്തു പറ്റി. ടാക്സി വിളിക്കണോ.’’ ബിജു അടുത്തു ചെന്ന് ചോദിച്ചു.

‘‘എന്റെ ആങ്ങള വ   ീം കൊ   ് വരൂന്ന് പറഞ്ഞതാ. ഞങ്ങൾ ഒന്നരക്കത്തേ ഫ്ളൈറ്റിന് വരും എന്നാ പറഞ്ഞിരുന്നത്. അവൻ കാണാഞ്ഞിട്ട് തിരിച്ചു പോയിക്കാണും. ഇനിയെന്നാൽ ടാക്സി പിടിക്കുകയോ വഴിയൊള്ളു.’’

‘‘ഞാനാണെങ്കിൽ ഇവിടെ ഒന്നരക്ക് എത്തിയതാണ്. എന്റെ ഒരു ബാഗ് ഇപ്പോഴാ എത്തുന്നത്.’’

‘‘എവിടുന്നു വരുകായിരുന്നു.’’

‘‘അമേരിക്കയിൽ നിന്ന്. അതുപോട്ടെ. നിങ്ങൾക്കെങ്ങോട്ടാ പോക   ത്.’’

‘‘ഇവൾ ശാരദ കാഞ്ഞിരപ്പള്ളിക്ക്. ഞാൻ പൊൻകുന്നത്തിന്. എന്റെ പേര് മോളി.’’

‘‘ഞാൻ കട്ടപ്പനക്കാ. എന്റെ പേര് ബിജു. അനിയൻ ഒന്നരക്ക് വ   ി കൊ   ു വന്നതാ. അതെന്നേ എന്നേ ഏപ്പിച്ചിട്ട് അവൻ ബസ്സിന് പോയി. നിങ്ങൾക്കു വേണമെങ്കിൽ അപരിചിതനായ എന്റെ കൂടെ പോരെ. നേരം സന്ധ്യയാകുന്നു. ടാക്സിപിടിച്ചാൽ ഡ്രൈവറും അപരിചിതനല്ലേ.’’

അവർ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും നോക്കി.

‘‘ബിജുവിന് ബുദ്ധിമുട്ടാവില്ലേ. ഈ ലഗേജെല്ലാം കേറ്റേ   .’’ മോളി പറഞ്ഞു.

‘‘അതിനെന്താ. ഒന്നു പൊക്കിയതല്ലെ. ഒന്നുകൂടി പൊക്കാം. പക്ഷേ ഒരു താമസമു   ്. എനിക്ക് കോട്ടയത്ത്, എന്റെ കൂട്ടുകാരന്റെ വീട് വരെ പോകണം. ഒരു പാക്കറ്റ് അമ്മക്ക് കൊടുക്കാൻ അവൻ തന്നു വിട്ടിട്ടു   ്. അത് കൊടുക്കണം.’’

‘‘അതൊന്നും സാരമില്ല. ബിജുവിന് ഞങ്ങൾ ബുദ്ധിമുട്ടാകാതിരുന്നാൽ മതി.’’ ശാരദ പറഞ്ഞു.

‘‘എന്നാ നിങ്ങളിവിടെ നിക്ക്. ഞാൻ വ ി എടുത്തോ ് വരാം.’’

****

അവരുടെ കുഞ്ഞുപെട്ടികളും വലിയപെട്ടികളുമെല്ലാം കേറ്റിയപ്പോഴേക്കും, ഡിക്കിയും ബാക്ക്സീറ്റും നിറഞ്ഞു. ഇനിയെന്താ ചെയ്യുക. മുമ്പിലത്തെ സീറ്റിൽ ഞെരുങ്ങി മൂന്ന് പേർക്കിരിക്കാം ഇത്രയും നീ യാത്രയല്ലെ. വേറേ മാർഗ്ഗമില്ലല്ലോ. ഭാഗ്യത്തിന് ര ു പേർക്കും വലിയ തടിയൊന്നുമില്ല.

‘‘നമുക്ക് മുമ്പിലിരിക്കാൻ മേലേ’’. ബിജു ചോദിച്ചു. ‘‘ഇച്ചിരെ ഞെരുക്കമാകും.’’

‘‘ഇച്ചിരെ ഞെരുക്കമാ എനിക്കിഷ്ടം’’ എന്നും പറഞ്ഞ് മോളി കയറി. പിന്നാലേ ശാരദയും. ബിജു വ ി വിട്ട് കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, നേരം നന്നായി ഇരുട്ടി.

‘‘വല്ലതും കഴിച്ചേച്ചിറങ്ങാമായിരുന്നു.’’ മോളി പറഞ്ഞു.

‘‘വിശക്കുന്നു ാ.’’

‘‘രാവിലേ മുതൽ ഏയർപോർട്ടിലിരിക്കുന്നതല്ലേ.’’ ശാരദ പറഞ്ഞു. ‘‘നമ്മൾ വീട്ടിലെത്തുമ്പോഴേക്കും നല്ല നേരമാകും.’’

‘‘എന്നാൽ ആ ഹോട്ടലിൽ കയറിയാലോ.’’ ബിജു വ ി തിരിച്ചു. ഹോട്ടലിൽ കയറി. ഒരു ബൂത്തു പിടിച്ചു. പെണ്ണുങ്ങൾ ര ും ഒരു സൈഡിൽ ഇരുന്നു. നെയ്റോസ്റ്റും ഇറച്ചിയും ഓർഡർ ചെയ്തു. മോളി പതുക്കെ ചോദിച്ചു.

‘‘ബിജു സ്മോൾ ഒന്നടിക്കുന്നോ.’’

‘‘ഇല്ല. ഡ്രൈവ് ചെയ്യേ .’’

‘‘അയ്യോ, അതങ്ങ് അമേരിക്കയിലല്ലേ. ഇവിടാരാ ഒന്നു കഴിക്കാതെ, വ ി ഓടിക്കുന്നത്. ക്ഷീണം മാറും.’’

‘‘നിങ്ങൾക്കല്ലേ കൂടുതൽ ക്ഷീണം.’’

‘‘അതിന് ഞങ്ങളും കഴിക്കാം.’’

ആണുങ്ങൾ കൂടിയിരുന്ന് കഴിച്ചിട്ടു ങ്കിലും, ബിജുവിന് ഇതാദ്യമാണ് കുടിക്കാൻ പെണ്ണുങ്ങളുടെ ക്ഷണം കിട്ടുന്നത്. നമ്മുടെ പെണ്ണുങ്ങളങ്ങ് പുരോഗമിച്ചു പോയല്ലോ എന്നോർത്തപ്പോഴേക്ക്, മോളി മേശയുടെ അടിയിൽ നിന്ന് അവന്റെ കാലിൽ തട്ടി. കുനിഞ്ഞു നോക്കിയപ്പോൾ ഒരു പ്ലാസ്റ്റിക് ഗ്ലാസ് നിറയേ വിസ്ക്കി.

‘‘ബിജു മേടീര്’’ ര ുപേരും കണ്ണുകാണിച്ചു.

ബിജു മേടിച്ചു. മോളി, ആരും കാണാതെ, ര ു ഗ്ലാസുകൂടി നിറച്ചു ഒരു ചെറിയ കുപ്പി ഹാൻഡ്ബാഗിൽ തിരിച്ചു വെച്ചു. എന്നിട്ട് ചിയേഴ്സ് പറഞ്ഞു അവർ ഒറ്റ

മോന്തിന് ഗ്ലാസ് കാലിയാക്കി. എന്തും ആകട്ടെന്ന് വച്ച് ബിജുവും കുടിച്ചു. ഭക്ഷണം ഉടനേ എത്തി. കള്ള് അങ്ങ് ചെന്നപ്പോഴെക്ക്, പെണ്ണുങ്ങൾ ര ും വാചാലകളായി. തമാശും ചിരിയും തുടങ്ങി. തമ്മിൽ കുശുകുശുത്തോ ് ചിരി തുടങ്ങി. ബിജുവിനും അതായിരുന്നു ഇഷ്ടം. നമ്മുടെ നാടൻ പെണ്ണുങ്ങൾ അമേരിക്കൻ സ്ത്രീകളേ പോലെ തുറന്നു ചിരിക്കാനും സംസാരിക്കാനും പഠിക്കണം എന്ന്, അവന് പലപ്പോളും തോന്നിയിട്ടു ്. മോളി അവന്റെ പഠിത്തത്തെപ്പറ്റിയും അമേരിക്കൻ ജീവിതത്തേപ്പറ്റിയും ഒക്കെ ചോദിച്ചു.

''അപ്പോൾ ബിജുവിന് മാദാമ്മ ഗേൾ ഫ്രെ ാക്കെ കാണുമായിരിക്കും അല്ലേ.'' ശാരദ ചോദിച്ചു.

''ഓ ഇല്ല. എന്നേപ്പോലുള്ളവരെ അവിടെ ആർക്കുവേണം.''

''അതിന് ബിജുവിനെന്നാ ഒരു കുറവ്. ബിജൂനേ ക ാൽ മമ്മൂട്ടീടെ കട്ടൊ ് അല്ലേടി മോളി.''

''അമേരിക്കക്കാർക്ക് സിൽവെസ്റ്റർ സ്റ്റലോനേയാ ഇഷ്ടം. മമ്മൂട്ടിയേ അല്ല.'' ബിജു പറഞ്ഞു.

''ഞാനോർത്തു ജോൺ ഹോംസിനേയാണെന്ന്.'' മോളി ചിരിച്ചോ ് പറഞ്ഞു. ശാരദയും പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. ബിജുവിന് മനസിലായില്ല.

''ആളേ പിടികിട്ടിയില്ലല്ലേ ബിജു. സാരമില്ല. ചീത്തപ്പടങ്ങളൊന്നും ക ിട്ടില്ലെന്ന് അർധം.'' മോളി ആശ്വസിപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ ബിജുവിന് മനസിലായി. ഒരു തവണ ക ിട്ടു ്. എന്നാലും ഇവർക്കിതൊക്കെ അറിയാമല്ലോ. ബിജു അതിശയിച്ചു.

''അപ്പോൾ അങ്ങാരേയാണോ മോളിക്ക് ഇഷ്ടം.'' ബിജു ചോദിച്ചു.

''ഏയ് എനിക്കല്ല. ഇവൾക്കാ. എനിക്ക് മമ്മൂട്ടിയുടെ സൈസാ ഫിറ്റ്.''

''പോടീ എനിക്കു പിന്നെ എന്നാ ഉലക്കത്തടി ഫിറ്റാണോ.'' എന്നും പറഞ്ഞ് ശാരദ മോളിയേ ഉന്തി. എന്നിട്ട് ര ും കുടെ ചിരി തുടങ്ങി.

വ ിയിൽ തിരിച്ചു കയറിയപ്പോൾ, ക്ഷീണം മാറി, നല്ല മൂഡിലായിരുന്നു എല്ലാവരും. ശാരദ ഇത്തവണ നടുക്കിരുന്നു, മോളി ജനലിങ്കലും. വ ി റോഡിൽ കയറിയതെ, ശാരദ കൈകൾ ര ും പുറകിലോട്ടിട്ട്, വിസ്തരിച്ച് ഇരുന്നു. അതുകൊ ് പ്രശ്നം ഇതായിരുന്നു. ഓരോ വളവിങ്കലും, അവളുടെ മുലകൾ ബിജുവിന്റെ കയ്യേൽ മുട്ടും. പലതവണ ആയപ്പോൾ, ബിജു തിരിഞ്ഞു നോക്കി. അപ്പോൾ മനസിലായി, ഇതു കരുതിക്കുട്ടിയുള്ള പണിയാണെന്ന്. പെണ്ണല്ലേ മുലയല്ലെ മുട്ടിക്കോട്ടെന്ന് ബിജുവും കരുതി.

''അമേരിക്കയിൽ എല്ലാവരും ഉറങ്ങുന്ന നേരമായില്ലെ. ബിജുവിന് ഉറക്കം വരുന്നുേ ാ.'' മോളി ചോദിച്ചു.

''ഇല്ല മോളി''

‘‘അതെങ്ങനെ ഉറക്കം വരാനാ. നല്ല വളവും തിരിവും ഉള്ള വഴിയല്ലേ.’’ മോളി ചിരിച്ചോ ് പറഞ്ഞു. കാര്യം മനസിലായ ബിജുവും ശാരദയും ചിരിച്ചു.

‘‘അപ്പോൾ സൗദിയിൽ നിങ്ങടെ ജീവിതം എങ്ങനെയു ്’’ വിഷയം മാറ്റാനായി ബിജു ചോദിച്ചു.

‘‘ചുമ്മാ ഉണക്ക ജീവിതമാണന്നേ. അമേരിക്ക പോലൊന്നുമല്ല. മരുഭൂമിയാ. അതല്ലേ ഇവൾ ജോൺ ഹോംസിനേ ക ു വെള്ളം കുടിക്കുന്നത്.’’ മോളി പിന്നെയും ശാരദക്കിട്ട് വെച്ചു.

‘‘അതേടീ, നിന്റെ കാര്യമൊന്നും ഞാൻ പറയുന്നില്ല.’’ ശാരദ പറഞ്ഞു. ‘‘ഇവൾക്ക് കടികൂടുമ്പോൾ വന്ന്, എന്റെ മേത്ത് കയറും. ഇവളൊരു ലെസ്ബിയനാ കേട്ടോ.’’ പിന്നെയും ചിരിയും ഉന്തും തള്ളും.

‘‘അപ്പോൾ, ശാരദ പറഞ്ഞത് ശരിയാണോ മോളീ.’’ ചിരിയടങ്ങിയപ്പോൾ ബിജു ചോദിച്ചു.

‘‘ഏയ് അങ്ങനെയൊന്നുമല്ല. പിന്നെ ഗതികെട്ടാൽ പുലി പുല്ലും തിന്നും.’’

‘‘നാട്ടിൽ വന്നിറങ്ങുന്നതിന് മുമ്പേ, ഇവളുടെ പുലി കയറു പൊട്ടിക്കാൻ തുടങ്ങി’’. ശാരദ തിരിച്ച് മോളിക്കിട്ട് വെച്ചു. പിന്നെയും ചിരിയും ഉന്തും തള്ളും.

കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, ഒരു കൈ മെല്ലെ തന്റെ പാൻസിന്റെ മുകളിൽ കൂടി ഇഴയുന്നതിന്റെ തരിതരിപ്പ് ബിജുവിനനുഭവപ്പെട്ടു. ആ കൈ പതിയെ കാലുകളുടെ ഇടക്കോട്ട് നീങ്ങി. ഉടനേ അവിടെ പ്രതീക്ഷക്കനുകൂലമായി ചലനമു ായി. അവന്റെ കുണ്ണയുടെ തടിപ്പിൽ ആ കൈകൾ തലോടി, അമർത്തി. ബിജു ഒരെതിർപ്പും കാണിക്കാതിരുന്നപ്പോൾ, ധൈര്യം കൂടി. ശാരദ സിപ്പർ പിടിച്ചു വലിച്ചു തുറന്നു. കൈ അകത്തേക്ക് കടത്തി അ ർവെയറിന്റെ മുകളിൽ കൂടി കുണ്ണയേ തലോടി. ഈ കളി വല്ലതും മോളി കാണുന്നുേ ാ എന്നറിയാനായി ബിജു തിരിഞ്ഞു നോക്കിയപ്പോൾ അവളുടെ കണ്ണുകളും തന്റെ കവക്കിടയിൽ തന്നെ. ബിജു നോക്കുന്നത് ക പ്പോൾ മോളി പറഞ്ഞു.

‘‘അവൾ അളവു നോക്കുവാ അല്ലേ. മമ്മൂട്ടി സൈസാണെങ്കിൽ എനിക്കു വിട്ടേക്കണം കേട്ടോടീ.’’

‘‘ഇവന്റെ അനക്കവും ഭാവവും ക ിട്ട് ഹോംസിനേ കടത്തിവെട്ടുമെന്നാടീ തോന്നുന്നേ. എനിക്കു കോളടിച്ചെന്നാ തോന്നുന്നേ’’. ശാരദ കുണ്ണ ഞെക്കി അമർത്തിക്കൊ ് പറഞ്ഞു.

‘‘അപ്പോൾ എനിക്കുമില്ലേ അളക്കാനും പിടിക്കാനുമുള്ള ആഗ്രഹങ്ങൾ. ഈ വ ി വേറാരെങ്കിലും ഓടിച്ചേ.’’ ബിജു പരാതി പറഞ്ഞു.

‘‘അയ്യോ വേ . അളവൊക്കെ അമേരിക്കക്കാർക്കു മനസിലാകുന്ന ഭാഷയിൽ അങ്ങു പറഞ്ഞു തരാം’’. മോളി പറഞ്ഞു.

‘‘എന്റെ പൊക്കം 5 അടി 5 ഇഞ്ച്. ഇവള് 5 അടി 6 ഇഞ്ച്. ഭാരം എനിക്ക് 125

ഇവൾക്ക് 127. എന്റെ സൈസ് 34–24–34. ഇവൾ 36–22–34. എന്റെ കപ്പ് സൈസ് ബി ഇവളുടെത് സി. ചെരിപ്പിന്റെ അളവ് ര   ു പേരുടേയും 8. ഇനി എന്താണറിയേ   ത്.''

''നല്ല സൗന്ദര്യറാണിമാരുടെ അളവൊക്കെയാണ്. പക്ഷേ ഇതൊക്കെ ശരിയാണോ എന്ന് ക   ് തൊട്ട് തീരുമാനിക്കണമല്ലോ.''

''അയ്യടാ ഒരുത്തന്റെ ആഗ്രഹം ക   ില്ലേ. ഇതാ എന്റെ ചെരിപ്പ് തൊട്ടു നോക്കിക്കോ.''
ശാരദ അവളുടെ ചെരിപ്പ് പൊക്കി കാണിച്ചു.
മോളി കുനിഞ്ഞ് അവളുടെ സൽവാർ അഴിച്ചിറക്കി പാന്റി ഊരി ബിജുവിനിട്ടെറിഞ്ഞിട്ട് പറഞ്ഞു.

''വെയ്സ്റ്റിന്റെ അളവ് ഇതാ കേ   ാ.''

ബിജു പാന്റി പിടിച്ചു മണത്തു. മത്തുപിടിപ്പിക്കുന്ന സുഗന്ധം. പാന്റി സ്വല്പം നനഞ്ഞിട്ടു   ്. പെണ്ണിന്റെ തേൻ ഒഴുകാൻ തുടങ്ങിയല്ലോ എന്നോർത്ത് അവിടെ നക്കിയിട്ട് പറഞ്ഞു.

''നല്ല മധുരം''. മൂന്നുപേരും ചിരിച്ചു.

ശാരദ വിട്ടില്ല. അവൾ കമീജിന്റെ അടിയിൽ കൂടി കൈയിട്ട് അവളുടെ ബ്രാ പുറത്തേടുത്തു പൊക്കിപ്പിടിച്ചുകൊ   ് പറഞ്ഞു.

''ഇനി ഇതിന്റെ രുചി നോക്ക്.''

മോളി അത് ചാടി തട്ടിപ്പറിച്ചിട്ട് മുഖത്തേക്കടുപ്പിച്ചിട്ട് പറഞ്ഞു.

''നല്ല വിയർപ്പുമണം ഉ   ്.'' പിന്നെയും ചിരിയും ഉന്തും തള്ളും.

അങ്ങനെ തമാശും കളിയും ചിരിയുമായി കോട്ടയത്തെത്തിയതറിഞ്ഞില്ല.

''ഇത് എന്റെ കൂടെ പഠിക്കുന്ന ജോയിയുടെ വീടാണ്. അമ്മയും വേലക്കാരിയും മാത്രമേ ഉള്ളു. ഞാൻ ഈ പാക്കറ്റ് കൊടുത്തിട്ട് ഉടനേ വരാം.'' ബിജു പറഞ്ഞു.

വീടിന്റെ മുമ്പിൽ വ   ി നിർത്തി ബിജു ഇറങ്ങിപോയി കോൾ ബെല്ലടിച്ചു.

Copyright by kochukuttan@email.com